

ערב ראש השנה תש"ף, 19/09/29, עלון מס' 1535

אשדות יעקב איחוד

פתיח

הבחירות מאחורינו ודומה שאשדות עסוקה בעצמה הרבה יותר מאשר בעניינים שברומה של מדינה. אילו הייתי צריך לדרג את רמת המעורבות של חברי אשדות בביטאונם הרשמי שהוא 'עלון אשדות', סביר להניח שהציונים שם היו נמוכים בהרבה ממה שקיבלה בריכת השחיה המשודרגת.

התגובה הנפוצה ברוב המקרים הינה 'חוסר תגובה' וכאשר מגיעה כזו בצמוד ליציאת העלון, היא בדרך כלל מקלחת צוננין מהסוג שהמטיר עלי מנהל התשתיות, רגע לפני שעלה למטוס, מאחר שציינתי (בתום לב) שאת שול 'כביש המריבה' סידרו אנשי 'המאוחד', מה שהתברר כשגיאה פטאלית שלי. התנצלות היא בהחלט כלי נשק טוב ויעיל במצבים אלה, בעיקר כשמתלווה אליה הבטחה שבעלון הבא תבוא הבהרה, ואם יש צורך, גם התנצלות פומבית.

בלי שהרגשנו הולכים הימים ומתקצרים, והעלטה מכסה אותנו עוד לפני שמחוגי השעון מסתדרים לשבע בערב. ביחס דומה, הולכים הלילות ומתארכים, וגם הופכים נעימים יותר, מה שמבשר שאנו בעיצומה של עונת מעבר ושבעים רוב חיינו עלי אדמות הם עונת מעבר. אם זכרוני לא מטעני, הרי שעברנו קיץ ללא נחשים ועקרבים, לפחות לא מאותם מינים ארסיים. בלילה שעבר רץ ליד הבית שלי קיפוד, שחדל להתרגש מנוכחותם של הולכים על ארבע או שתיים. הסתגלות משתלמת.

אני מציץ בשעת לילה מאוחרת לעבר ההורוסקופ היומי בידיעות אחרונות ומגלה שהמזל שלי, מזל סרטן, נמצא בבעיה. 'אתם עלולים להתעמת' כותבת מזל אהרוני 'עם מישהו מקרובי המשפחה. ויכוח חריף עלול להסתיים בנתק משפחתי ולפיכך השתדלו לשמור על קור רוח'. אז ללא קור ועם מעט רוח, אני מגלה שלא התעמתתי היום עם איש, קרוב כרחוק. יותר מכך, הרמנו בצוותא כוסית בנהרא לחיי השנה החדשה, והפלאנו בשבחה של זו היוצאת.

אז שתהיה לכולנו שנה מפרגנת, ואם אפשר קצת מלוחה- זה עדיף, כי אני לאחרונה מתנזר ממתוק. והעיקר לשמור על המוראל והגחלת!!

חג שמח

אבנר רון

ואלה נולדו לנו בתשע"ט

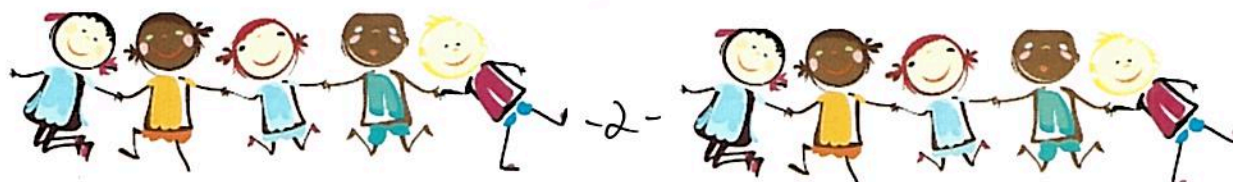
טפן - בת לאורן וזח לאה
רוי - בן לסתיו ורון בורזוס
אריאל - בן לשיכון וצמית ניה
צמית - בן לעידן ומיכאל צומר
צנבר ועפרי - בניס תאומים לסיון וסקד לאבי
יובל - בת לחלי וליא אלטר
צמרי - בן לאורית ודורון אהה ציון
אלה - בת לצלילי ופל כהן
גל - בן לשני ותום כהן
הראל ודנה - בן ובת, תאומים ליצל ויניב בחרי
ניה - בת לקייט ואיל אלטר
איתמר - בן לעדי ותמיר גל

.n.f.6

כל ילד הוא שיר להוריו מתנה ,
כל ילד הוא שיר שהקב"ה ברא ,
אך הוא טרם הכיר חוקי הלחנה .
אות אחר אות, ותו אחר תו
נעזור לו לבנות את ניגון חייו .
שידע לכוון את צליל מיתריו
שישכיל לנגן את מיטב לחניו .
כל ילד הוא שיר להוריו מתנה ,
אם נדע להאיר את דרכו נכונה ."

מירי רן בירן

מזכיר נשכחות

צילום בתי הילדים – עמוס גל

למדנו מנסיונם של קיבוצים אחרים, אומר יונתן שטרקטורים בשטח הם אמצעי השיווק האמין ביותר, ואנו משערים שכאשר יתחילו לחפור לתשתיות תגענה אלינו עוד ועוד פניות מבחוץ. אנחנו גם חושבים שאין פסול בקבלת אוכלוסיה מבחוץ ואם אלה יעמדו בתנאים ויתאימו לנו, מה טוב. הבניה שתחל בקרוב היא בשיטת 'בנה ביתך' כאשר הכשרת התשתיות נעשיית באחריות המועצה האזורית, כולל מפקח מטעמם. בנוסף, אשדות החליטה לקחת גם מפקח מטעמנו כדי להבטיח שהכל מתקדם כשורה. מי שדוחף ומלווה את הפרוייקט מראשיתו הוא **אריק ראובני** שאחראי בין היתר על פינוי אזור מרכז המזון והמתבנים. אנחנו שואפים, ממשיד יונתן, שמה שיותר אנשים יצטרפו לבניה, כדי להקטין את "מימון הביניים" של התשתיות (200 אש"ח למגרש) ומאחר ואין כרגע מספיק נרשמים, יצטרך הקיבוץ לתת "מימון ביניים" עבור אלה שיגיעו בעתיד.

לאלה החוששים מיחיסרון הגודל, מבהיר יונתן שבתוכנית הגידול של אשדות איחוד לא ניתן לגדול מעבר ל-450 בתי אב, וכרגע אנחנו עומדים על כ-200 בלבד. הוא נותן כדוגמה את תל קציר שם הוכפלה האוכלוסיה בארבע שנים בעקבות מהלכי צמיחה. הוא מדגיש את חלקה של מנהלת קלי"ק אדמית פלג שנתנה דחיפה עצומה לתהליך, חתרה ללא לאות ליום הקבלה לחברות וממשיכה ללוות את הבאים בתור.

היה חשש שחילופי תפקידים בו זמנית של יו"ר הקיבוץ ומנהלת העסקים יפגעו בהמשכיות, ונראה שיצאנו מזה בשלום.
יונתן: אני מרגיש שנייב ברקן זו מתנה שקיבלתי לחצי השני של הקדנציה. ניב זמין

כעורך וותיק אני נדרש בכל ראש שנה לערוך עבור קוראינו מעין סיכום של עלוני אותה שנה, ולדלות מהם את 'הפנינים' - מלאכה סיוזיפית שאימה לרסק אותי לגזרים. הפעם החלטתי לחרוג ממנהגי ולראיין את מזכיר הקיבוץ שבימים אלה מציין שנתיים לכהונתו שהן בדיוק מחצית הקדנציה.

יש מזכירים, אומר יונתן, 'שחייבים לעבוד עם תכנית שנתיית שמאושרת כל שנה על ידי הגוף הייצוגי ולפעול על פיה, וזאת על מנת לסמן להם את דרכי הפעולה ולבחון בסוף השנה אילו יעדים הושגו ואיזה לא'. לי אין תוכנית שנתיית, אבל כשבאתי לכסא הזה הצבתי לעצמי שלוש משימות עיקריות והן: בניה, קליטה ושיוך דירות, ואני פועל ללא לאות להגשמתן. אריק אינשטיין אומר באחד משיריו: "לא רצייתי ללמד, לא ניסיתי להטיף, לא חיפשתי לפקד וגם לא להיות עדיף...סך הכל רצייתי לטפסף טיפה, כי טיפה, עוד טיפה, עוד טיפה תהיינה לים" והמטרה שלי לטפסף בלי הפסקה להגשמת שלוש המטרות האלה, כשבין לבין יש נושאים דחופים (כידוע לפעמים, הדחוף קודם לחשוב) בהם צריך לטפל, כמו נושאי נוי, או השבוע כשהיה תיקון של קצר חשמלי באחת הדירות בעת שיוסי בחופשה או ענייני שיוך פרטניים, עסקי קהילה ועוד. אז אני עוסק בטיפטוף רצוף בכל אחד מהנושאים האלה ולפעמים מהטיפפות... נוצר ים, כמו למשל קבלתם לחברות של 18 בנים ובנות, (ויש עוד בדרך, כולל חיצונים), כמו למשל התחלת פינוי השטח לבנייה, ורצה הגורל שביום בו אנו נפגשים החל פינוי השטח עבור בניית 'שכונת התחמיץ'.

מזכיר נשכחות - המשך...

היתה מעורבת מספיק ולא נלחמה על דעתה

שעמית צריכה להישאר בתפקיד.
צילום – עמוס גל

היתה על עמית ביקורת חריפה מצד מנהלים וותיקים

מנהלים נפגעו, כי אולי ציפו ממנה שהיא תתקן עבורם את הענף המתקשה. הוסבר לי שבזמנו פנחס סוננברג עשה את העבודה למנהלים: תוכנית שנתית, בקרה וכו'. עמית עמדה בתוקף על כך שזו חלק מעבודת המנהל ובנקודה זו נוצרו מחלוקות. כמו כולנו, התרשמתי מהמחליף לטובה, ואני מאלה שמאמינים שבסופו של דבר, הכל לטובה.

משבר האסיפות

יונתן: אחד הדברים שמציקים לי, הוא שלאסיפה באים עשרים שלושים חברים בלבד, רובם פנסיונרים, ואחר כך מנפנפים בשטר 'היתה החלטת אסיפה' ב'נוף אשדות' המצב גרוע יותר מתוך 350 חברים, הגיעו לאסיפה הלפני אחרונה שישה בלבד, והיא ובוטלה, לאסיפה האחרונה הגיעו 13 לסעיף הראשון ולסעיף השני נותרו עשרה בלבד שהם אמורים להחליט עבור כולם. יש שתי גישות מדוע לא באים: האחת שמאמינים בהנהלה והשניה, מכפתילי מה יחליטו, ואחר

המשך בעמוד הבא

כמעט בכל יום, הוא ענייני, איכפתי ועוזר לי להתייחס לסוגיות במגון תחומים. בניגוד אליי, שסוחר עימי גישות של הקיבוץ הישן, יניב הוא קיבוצניק מהדור החדש וזה יתרון גדול. אגב: הוא וקודמו בתפקיד, שמוליק, מאד דומים בגישה. שמוליק חי את הקיבוץ של עוד עשור ולכן השאיפה שלו לכל אורך הדרך היתה לצמצם משרות של בעלי תפקידים בתרבות, בחינוך ברווחה וכו'. הוא סבר שילדים בני 11 ומעלה לא צריכים בית ילדים כ"ביביסיטר", משום שממילא יש להם חוגים, ולכן עדיף שאחרי הצהריים ילכו איש לביתו. זה אמנם נכון, הבעיה שאי אפשר להחזיק מערכת חינוך רק על חופשים, ולכן זו מערכת שצריכה לעבוד כל השנה. כנ"ל בתרבות המקומית שלא מנוצלת בחלקה, כי יש תרבות אזורית מגוונת. על פי אותה גישה תמך שמוליק בחלוקת כסף פנוי לחברים, על מנת בין השאר לעודד חברים שרוצים להתאגד ולהשקיע במשותף, במקום לסכן כסף של הקיבוץ על עסק שלא בטוח יצליח.

אשר ל'לוג מוצרים פלסטיים' אומר יונתן: בניגוד למזכירים שקדמו לי, אני לא חבר בדירקטוריון של לוג, אין לי כלים להתמודד עם ענייני תעשייה. יחד עם זה אני מתעניין תדיר ומקבל מידע כללי. אני מודע שיש קשיים גדולים בארץ וגם בחו"ל (הונגריה) אבל לא מעבר לזה, כך גם לגבי עסקים אחרים. יש ששואלים אותי, גם במשפחה, מה קורה בחינוך, בלוג או במטעים ותשובתי היא שאני מעורב אבל לא יודע הכל, למרות שאני חבר בדירקטוריון העסקים. ביקשתי להיות דירקטור בחינוך, אבל הסבירו שלא רצוי, ושיש לי מספיק דברים על הראש, אז איפה שאין לי יכולת לתרום או שלא רוצים שאתרום, אני בשמחה מוותר.

אפרופו מנהלת העסקים עמית אורלנד (שחופפת בימים אלה את מחליפה ישי), סבור יונתן שזו היתה טעות גדולה להחליף אותה. הייתי היחיד שהתבטא כך בפומבי, למרות שהמליצו לי 'אל תתערב'. בדיעבד, הוא סבור שזו היתה טעות של ההנהלה שלא

מזכיר נשכחות - המשך...

מה מפריע לך?

מפריעה לי השאיפה של חלק מהחברים שהקיבוץ יהיה מושלם. נפל פלסטיק בכניסה לדואר מיד קיבלתי מכתבים שחייבים לתקן. אומרים לי חברים שהקיבוץ נראה פחות טוב מלפני שנתיים, ושוכחים שאנחנו מוציאים מדי שנה 700 אש"ח על נוי שמשמעותו שכל חבר וחברה משלמים על הנוי 3,500 ₪ לשנה (7,000 ₪ לזוג) שהם 290 ₪ לחבר לחודש (580 ₪ לזוג). אני חושב שאנשי הנוי עושים את המיטב, אבל יש חברים עם שאיפות לעשות משהו שיידמה לגנים הבאהים, רק שוכחים שאין לנו תקציב בשביל זה.

מפריע לי שיש אנשים, לשמחתי מעטים, שעוד לא הפנימו את השינוי, שסבורים שהקיבוץ צריך לטפל בהם, לדאוג לתקן להם את הבית, ועוד כל מיני עניינים שצריכים היו מזמן להיות באחריות החבר. לקהילה אין כסף לטפל בשלל בקשות של חברים, ואני לא מדבר על בעלי צרכים מיוחדים שמטופלים ברגישות ובאחריות רבה.

ומה הלאה?

אנחנו ממשיכים כל העת לטפל ביעדים שצינתי: למלא מגרשים פנוים, להתחיל ללוות את תכנון השכונות הבאות (לול ורפת), לסיים את השיוך במובן זה שכל חברים יחתמו חוזה עם הקיבוץ וממתניים שרמ"י (רשות מקרקעי ישראל) תזמין אותנו לחתום על חוזים. לצערי ככל שחולף הזמן יש שיפור לרעה בהחלטות רמ"י והקשיים הולכים ונערמים. אנחנו ממשיכים בתהליכים להפרדה בין הקהילה לקיבוץ. מנהל הקהילה, גלעד גורן, בשיתוף פעולה הדוק איתי, מעביר לידיו אחריות על עוד תחומים שהיסטורית מטופלים על ידי הקיבוץ. הקיבוץ מאד מסבסד פעילויות של כלל הקהילה כמו: עלון, הדברה, מבני חינוך, בריכה ועוד, שאלמלא חברי הקיבוץ ותקציבם, לא יכולים היו להתקיים.

המשך בעמוד הבא

כך בוכים למה החליטו כך ולא אחרת. אגב, רישום שמות המשתתפים באסיפה נעשיית לבקשת רשם האגודות.

האם לעיתים שנתך נודדת בלילה?

אני קם כל בוקר עם שיר חדש בלב, למרות שלעיתים שנתי נודדת, בעיקר בגלל מקרים מאד אישיים שנוגעים ללב או פוגעים בו. אני קם בכיף, בין השאר, כי יש לקיבוץ בעלי תפקיד מעולים שעושים עבודתם נאמנה (פירוט בסוף).

המשרד שאתה עובד בו, לא גדול מעט על מידותיך הצנועות?

את המשרד תיכנן ובנה אריק ראובני בעת שהיה מזכיר, ולשיטתו הוא צדק, כל אחד וסגנונו. בסך הכל זה משרד פונקציונלי שכל מזכיר מוסיף לו תוכן אישי משלו.

אתה מבין את דורון, קודמך בתפקיד, שמקפיד להתנתק מיד עם סיום התפקיד?

אני מבין. זו עבודה שוחקת, בעיקר כשאתה מזכיר בביתך, ולכן יש רצון להתנתק. יש גישה שמיושמת ברוב הקיבוצים שאומרת שלא רצוי מזכיר בקיבוץ, לעומת מזכיר חיצוני שהחיוך שלו עם הציבור קטן יחסית. חוץ מזה, אני חושב שדורון מתמסר טוטאלית לעבודתו, כך הוא עבד כמזכיר, וכשהוא עובר למשהו אחר הוא מתמסר אליו באותה המידה.

האם הגעת לעימותים אישיים עם חברים?

אני לא לוקח שום דבר אישי. דוקא לאחרונה יש לי איזה קצר עם כמה חברים, על רקע מחלוקת כזו או אחרת, אבל אני יודע שזה יעבור ונחזור לדבר. אני שמח שנענינו לפניית הציבור והסדרנו את נושא החניות הפיראטיות ואת פינוי המקלטים מיצירות האמנות של אברהמיק. אישית, אני אוהב מאד את עבודתו של אברהמיק, ולא מתחבר להתנגדות חלק מהציבור כלפיו. בעיני הוא מייפה את קיבוצנו והרבה מקומות אחרים.

מזכיר נשכחות - המשך...

בית הקברות, גיזום עצים, מכסחת הדשא, רכב קטן ועוד, ואני אסיר תודה על כך.

ועוד עניין שהוא אישי. אישי מאד.
הסתלקותה של הדסה בטרם עת, מאפשר לי להסתכל על אסונות של חברים בפרופורציה, וזה מקל על ההתייחסות שלי אליהם. לאהבה ולנחת שיש לי מחמשת ילדינו ובנות/ בני זוגם ולתשעת נכדיי, מצטרף סיפור האהבה שאני מצוי בו עתה, ויחד הם מביאים לי אושר גדול שעוזר לי מאד להתמודד עם קשיים בעבודת המזכיר, נותנים לי השראה, מעודדים אותי ומשמחים אותי. ויחד עם זה, כמו ששורר שלמה ארצי "... רק לפעמים באמצע צחוק, על הפנים משתוללת כאן סופה, כמו באיסלנד..." והיא מופיעה. אני מתגעגע מאד להדסה והייתי רוצה מאד להחזיר את גלגל הזמן לאחור, לחזור לשגרת חיי המשפחה והבית שהיו לי כל כך טובים, אלא שדי מהר הבנתי שזה בלתי אפשרי ושצריך לחיות את ההווה, ולכן שמח על הקשר הטוב עם ליאורה, שמאפשר לי לחיות בזוגיות (של סופי שבוע).

את אשדות מגדיר יונתן 'גן עדן'. לא פחות. "הקיבוץ שלנו הוא גן עדן של חברים שיש להם עבודה ו/או פנסיה, ביטוח סיעודי, ביטוח בריאות ודאגה לבעלי צרכים מיוחדים – אני משער שאחוז קטן באוכלוסייה יש לו את כל אלה. כמו כן, לרוב הגדול של חברינו יש דירה שעוד מעט רשומה על שמם, יש להם ועד מקומי, ועד הנהלה של הקהילה והנהלת קיבוץ שדואגים לצדדים שונים בחיינו כמו חינוך, נוי, תרבות, בריכה, שמירה, כבישים וחניות, ועוד... כמה ישובים ואנשים יכולים להתגאות בכזה רכוש פיזי ורוחני? הוא תוהה.

השותפים שלי

יש לי שותפים מעולים בהנהגת הקיבוץ: יניב ברקן, היו"ר, שזה מקרוב נכנס לתפקיד,

סוף בעמוד הבא

המדרכות באשדות, בעיקר בחלק המערבי מאד צרות ומסוכנות...

גם בכבישים ובמדרכות מטפל הקיבוץ. למרות שהן שייכות ל"ועד המקומי" שתקציבו מוגבל מאד. בקרוב נסלול מדרכה רחבה מהדואר לבית-אחדות, ובהמשך נצטרך לדאוג להרחיב מדרכות בשכונה המערבית ככל שיספיק בכסף. בנושא בית התרבות/ארכיון קם צוות, שמטפל בצורה מאד נמרצת. נעשתה פנייה ל"מועצה לשימור אתרים" ליעוץ ואולי מימון של הפרוייקט, שעלותו מוערכת ב-300 אש"ח ויכלול החלפת גג, חשמל ושרותים.

שאלו ויונתן. האם באמת ניגודים?

בניגוד לרושם שנוצר, אומר יונתן, מי שמכיר את הפרטים ואת כל האמת, יודע ששאלו הרבה יותר רך ומתמסר ממני לחברים, לתושבים ולשוכרי סדנאות למיניהם. שאלו נתן תשובות ענייניות במהירות גדולה יותר, החליט וביצע ללא שהות, ולכן הוא גם מוערך ואהוב מאד על חברים, תושבים ושוכרי עסקים.

אישית, אני נעזר הרבה בשאלו, הן במידע על אנשי קשר חיצוניים, על החלטות מתקופת כהונתו בתפקידיו השונים ובביצוע פרוייקטים שהוא נוטל על עצמו, כמו אחריות על בית הקברות ומגרש החניה של

מזכיר נשכחות - המשך...

ערב ראש השנה תש"פ

עם סיומה של שנת תשע"ט ותחילתה של תש"פ אני מבקש לברך בשנה טובה מוצלחת ומלאת משמעות את כל קהילת אשדות יעקב איחוד.

שנה טובה למערכת החינוך שלנו שמהווה את לב הקהילה. שנה טובה לילדים, להורים ולצוותים המסורים וכמובן גם לצוות הניהול המסור.

שנה טובה למתנדבים הרבים בקהילה.

למתנדבים בחגים, באירועים, בועדות, וביום יום. למי שמתנדב באופן קבוע ולמי שמוצא הזדמנות להתנדב אחת לתקופה.

שנה טובה לעובדי הקהילה: לצוות הבריכה והמועדון, לרבש"צ ולשומרי הלילה, להנהלת החשבונות, לספקים השונים והמגוונים ולכל העושים במלאכה.

שנה טובה לכל אזרחי מדינת ישראל, יהודים וערבים, דתיים וחילונים, ימנים ו"שמאלנים".

מי ייתן ותהיה זו שנה של שלום ביננו לבין עצמנו וביננו לבין שכנינו.

שנה טובה!

גלעד גורן

מנהל קהילה- נוף אשדות

אריק ראובני בתכנון ובניה, יוסי ב.פ. בתשתיות, ניב בשיוך ותב"ע, אדמית בצמיחה דמוגרפית, זהר ברוחה, ענת על הכספים, סמדר על ענייני מש"א, רבקה על התוכניות וביצוען, אתי שמסייעת בכל מה שדרוש. בד בבד, יש לנו בקהילה מנהלי ענפים מצוינים: אלי פאר בהשכרת דירות (הענף הכי רווחי באשדות ביג-טיים), טלי גורן במכבסה, ישי יחיאלי בכל-בו וחדר האוכל, ענת ש. במרפאת שיניים ושאל ינאי בארכיון שעושים מלאכתם נאמנה ובהצלחה. וכמובן הנהלת הקהילה עם גלעד ומנהלי החינוך.

ונימת התנצלות לסיום: "ארבעת ימי העבודה שלי בשבוע (שמונים אחוז משרה) מלאים וגולשים ליום חמישי וליום שישי, וגם אז ערמת הנושאים לטיפול ורשימת המיילים לתשובה גבוהה מהזמן שיש לי לענות על כולם ואני מתנצל מעל דפי עלון זה על עיכוב בתשובת ו/או טיפול בעניינם של חברים".

אני מאחל לבית אשדות שנה טובה!

אבנרון

yo-yoo.co.il

וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם פרשנות חלופית לענוי הצום

צום יום כיפורים מעוגן במצווה
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם (ויקרא כ"ג 26, 27)
מצוות הצום ביום הכיפורים נסמכת, כפי
הנראה, על הבנת 'ענה' בשמות א' 11 12 :
לְמַעַן עֲנֹתוּ בַסְּבִלְתֶּם... / וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ...
וכך פורש והובן: וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם ==>
גרמו סבל לנפשותיכם ==> צומו.
400 שנה התענו אבותינו במצרים, לכן
לא ראוי להכתיר צום בן 26 שעות כעינויים.

ראוי למצוא פרוש חלופי
ל- וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם -

במקרא השורש ע.נ.ה. מיצג מושגים שונים
ופעולות שונות:
א. גרם סבל.
ב. הגיב לדברי הזולת, נענה לבקשה.
ג. פתח.
השימוש הלשוני בשורש ע.נ.ה. במובן:
גרם סבל, הגיב או נענה לזולת, רווח בעברית
העכשווית. ---- במקרא, לפחות בשבעה
פסוקים, מופיע השורש ע.נ.ה. במובן פתח:

הדבר פותח בדברו, הדבר אינו מגיב לזולת:
1. שמואל א' י"ד 1- תקיפת הפלישתים בידי
יונתן ונשא כליו: וַיַּעֲנֵנִי אֲנֹשִׁי הַמַּצְבֵּה אֶת־
יונתן וְאֶת־נִשְׂאָ כְלָיו וַיֹּאמְרוּ... אנשי מצבה
פתחו ואמרו מבלי שיונתן אמר להם מילה,
על כן המובן: אנשי המצבה פתחו בדברם.
2. שמואל א' כ"ו 6: וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר |
אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַחֲתִי וְאֶל־אֲבִישִׁי בִן־צְרוּיָה אֲחִי
יֹאֵבָב לֵאמֹר מִי־יָרַד אִתִּי אֶל־שָׂאוֹל...
-איש לא פנה אל דוד ואיש לא ודיבר לפניו,
דוד פותח ומציע לאחיהמלך החתי ואבישי בן
צרויה להצטרף אליו להתגנב למחנה שאול.
3. איוב ג' 1: אַחֲרֵי־כֵן פָּתַח אִיּוֹב אֶת־פִּיהוּ
וַיִּקְלַל אֶת־יוֹמוֹ: וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר:
איוב הוא ראשון הדוברים. רעיו שותקים:
וְאִי־דִבֶּר אֵלָיו דְּבַר כִּי רָאוּ כִּי־גָדַל הַקָּאָב
מָאָד: (איוב ב' 13)

ההקבלה: פתח איוב / וַיַּעַן אִיּוֹב
מעידה על מובן הפעל ויען!

השורש ע.נ.ה. כפתיחה בפועל:
4. חומש דברים כ"ב 23, 22: כִּי־יִמָּצָא אִישׁ
נֶעֱרַר בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אִרְשָׁה וּתְפֹשָׂה וְשָׁכַב
עִמָּה וְנִמְצָאוּ: וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי
הַנֶּעֱרָר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר
עָנָה לֹא־יִוָּכַל שְׁלֹחָה כָּל־יָמָיו:
הנערה, רכוש אביה, נפסלה, נפגם ערכה
הכספי. לכן האיש העונה משלם לאב, ואותה
נושא לכל חייו. ערך בתולה בחוק-50 כסף,
כאישיות המקרא לא 'סופר' אותה.
ברור לחלוטין שאין המקרא מתייחס לפועל
ע.נ.ה. כגרימת סבל לבתולה.
5. שמואל ב' י"ג 12-14- מעשה אַמְנוֹן בְּתָמָר:
וַיִּחְזַק־בָּהּ וַיֹּאמֶר לָּהּ בּוֹאִי שָׁכְבִי עִמִּי אַחֹתִי:
וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אֲחִי אֶל־תַּעֲנֵנִי כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן
בְּיִשְׂרָאֵל אֶל־תַּעֲשֶׂה אֶת־הַנְּבִלָה הַזֹּאת: וְאָנֹכִי
אָנָּה אוֹלִיָּה אֶת־חֲרָפְתִּי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאֵתֶךָ
הַנְּבִלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דְּבַר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי
לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּנִּי: וְלֹא אָבָה לִשְׁמָע בְּקוֹלָהּ וַיִּחְזַק
מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁכַּב אִתָּה:
תָּמָר לא מתייחסת לעינויים, עינויים אינם
נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל. משמעות נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל:
לענות נֶעֱרַר בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אִרְשָׁה.
6. בראשית ל"ד: וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֵאָה אֲשֶׁר
יִלְדָה לְיַעֲקֹב לְרָאוּת בְּבְנוֹת הָאָרֶץ: וַיֵּרָא אֹתָהּ
שָׂכָם בֶּן־חַמּוֹר הַחִתִּי גִשְׂיַת הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ
וַיִּשְׁכַּב אִתָּה וַיַּעֲנֶה: וַתִּדְבַק בְּנַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת־
יַעֲקֹב וַיֹּאֲהֵב אֶת־הַנֶּעֱרָר וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנֶּעֱרָר:
בסיפור, לא מדובר בעינויים, שָׂכָם אהב את
דינה, שָׂכָם לא גרם לדינה סבל, יתר על כן,
הוא מל את כל תושבי שכם על מנת לשאת
את דינה לאשה.
7. תהלים קמ"ט 3
עַל־גִּבִּי חֲרָשׁוּ חֲרָשִׁים הָאֵרִיכוּ לְמַעֲנִיתֶם:
מענית = תָּלַם או מְתָלַם.
כלומר אדמה פתוחה או כלי הפותח אדמה,
כך שגם שם עצם מעיד על מובן השורש
ע.נ.ה. במשמעות פתח!

סוף בעמוד הבא

וּפְתַחְתֶּם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם

אשדות יעקב איחוד

טקס יום כיפור הקיבוצי תש"פ

יתקיים ביום שלישי י' תשרי תש"פ
8.10.19

מתכנסים בחדר האוכל משעה 20.15

'המלים שמאחורי התמונה'

בסיפור, שיר, תמונה...

"תמונה אחת שווה אלף מלים –
אלף מלים לא משתוות לרגע אחד"

(פתגם יהודי)

ברקע הערב יוצגו תמונותיה של חברינו
והוריהם, בנינו וילדינו שהלכו לעולמם.
ואנחנו זוכרים...

הטקס יתחיל בדיוק בשעה 20.30

הציבור על כל גווניו מוזמן
זהו ערב שנותן הזדמנות של יחד.

צוות החג – לירון ראובני, שאול ינאי
וברוריה שרון

מכאן על פי המקרא, לגיטימית משמעות
השורש הלשוני, ע.ג.ה = פ.ת.ח.

וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם

לא היו ימים יפים בישראל כט"ו באב
ויום הכיפורים (משנה תענית ד', ח').

על מה להתענות בימים היפים ביותר?

יום הכיפורים הוא יום של **חשבון נפש** :
התהליך מתחיל בחודש אלול - **סְלִיחוֹת** ;
ממשיך בערה"ש -
מבט על חטאי העבר והשלכתם - **תְּשַׁלְּיָךְ** ;
בעשרת ימי תשובה ובערב יום כיפורים -
בְּקִשְׁתְּ סְלִיחָה וּמְחִילָה מֵהַזֹּלַת עַל עֲוֹלוֹת ;
הַנִּכְחָת הַמְדַעוֹת לַמּוֹת וְלַחַיִּים - **פְּפֹרוֹת** ;
הַלְקָאָה עֲצֻמִּית - **אֲשַׁמְנוּ בְּגָדְנֹנוּ...** ; אִפְסוֹתֵנוּ
בַּפְּנֵי הָאֱלוֹהִים וְקִבַּלְתָּ הַדִּין - **וְנִתְּנָה תַקְוָךְ** ;
וּפְתִיחַת דָּף חָדָשׁ - **כָּל נְדָרֶיךָ** ;

מה כל זה אם לא פתיחת הנפש?

ביום הכיפורים, יום חשבון הנפש ראוי
לפתוח את הנפש ולא ליסרה.

מכאן, פרוש הפשט הראוי הוא:

וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם וּפְתַחְתֶּם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם.

יתכן וצום קל עשוי טכנית לסייע לעינוי/פתיחת
הנפש, אבל לא ראוי להשוות
"עינוי" צום בן 26 שעות לעינויי אבותינו בעבודת
פרך 400 שנה במצרים.
מגוחך לגזור ליום הכיפורים מהשורש ע.ג.ה,
פרוש שלא מן העניין, ולאחל איש לרעהו -
"צום קל"
שנה טובה.

מיכאל לוי

פרוטוקול ועד מקומי אשדות יעקב איחוד

<ul style="list-style-type: none"> • סוכס כי הדוחות לא יחתמו ויועברו למועצה לצורך קבלת הנחיות איך לפעול. • הדו"ח מצ"ב לפרוטוקול זה. • הוועד הנוכחי נבחר ב- 30.10.18 וישיבתו הראשונה התקיימה ביום 11/11/18, לכן האחריות המלאה לגירעון חלה על הוועד הקודם. עם תחילת פעילותו, יידע הוועד הנוכחי במספר דרכים את המועצה האזורית במצב הכספי כפי שהתברר במהלך החפיפה עם הוועד הקודם. הוועד הנוכחי נקט מספר צעדים משמעותיים בהתאם למצבו הכספי, כפי שבאים לידי ביטוי בדוחות השוטפים המוצגים בכל ישיבה. <p>3. דו"ח תקציב מול ביצוע (31/5/19) - מציג גלעד:</p> <ul style="list-style-type: none"> • הדו"ח מציג יתרה של 2,688 ₪ • הדו"ח מצ"ב לפרוטוקול זה. <p>4. עדכון בעקבות פגישה עם דודו פרץ מנכ"ל המועצה:</p> <p>התקיימה פגישה של ניב וגלעד עם דודו פרץ מנכ"ל המועצה במטרה לקבל הנחיות ברורות להתנהלות הוועד המקומי עפ"י הנחיות משרד הפנים. לאור הדברים שעלו בפגישה יתבצעו בתקופה הקרובה מספר מהלכים:</p> <p>א. הגדרת הוועד המקומי גם כועדת מכרזים, ועדת התקשרויות וועדת כח אדם.</p> <p>ב. קיום מכרז לספקים ונותני שירות מעל סכום שנתי של 100 אש"ח.</p> <p>ג. קיום מכרז לבעלי התפקידים בוועד המקומי.</p> <p style="text-align: right;">המשך בעמוד הבא</p>	<p><u>פרוטוקול ועד מקומי אשדות יעקב איחוד 5/19 מתאריך 25/6/19</u></p> <p>מס' חברי הועד: 7</p> <p>משתתפים: ניב ליש (יו"ר), אדמית פלג, אסנת מזרחי, נואית שושני, רויטל לוי.</p> <p>חסרים: גיא צליל, יותם בארי.</p> <p>מוזמנים: גלעד גורן- מזכיר הועד המקומי, שאול אלטר- נציג הישוב במליאת המועצה.</p> <p>אורחים: יונתן אלטר, אורי ניב, דני פלג, טובה דסקל.</p> <p style="text-align: right;"><u>סדר היום:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 4/19 מיום 28/5/19 (רצ"ב). 2. דוחות כספיים ועד מקומי אשדות איחוד -2018 יניב בחרי (רו"ח הועד המקומי). 3. דו"ח תקציב מול ביצוע (31/5/19) - מציג גלעד. 4. עדכון בעקבות פגישה עם דודו פרץ מנכ"ל המועצה. 5. הגדרת הוועד המקומי כ"ועדת מכרזים", "ועדת התקשרויות", ו"ועדת כח אדם". 6. מינוי זמני של גלעד גורן כמזכיר הועד המקומי. <p style="text-align: right;"><u>דיון והחלטות:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 4/19 מיום 28/5/19: <u>הפרוטוקול אושר פה אחד</u> 2. דוחות כספיים ועד מקומי אשדות איחוד -2018 יניב בחרי (רו"ח הועד המקומי): <ul style="list-style-type: none"> • רו"ח בחרי הציג את הדוחות לוועד. • הדו"ח מציג גרעון של 133,104 ₪
--	--

פרוטוקולים ועד מתיישבי אשדות איחוד - המשך...

12. (שפי"ע מועצה), החלפת חברים בוועד וכו'.

דיון והחלטות:

7. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 5/19

מיום 25/6/19:

הפרוטוקול אושר פה אחד

8. דו"ח תקציב מול ביצוע חצי שנתי - מציג גלעד:

- הדו"ח הוצג לוועד (מצ"ב לפרוטוקול).
- ניתן לראות כי הדו"ח מאוזן והיקף ההוצאות מתאים להיקף ההכנסות.
- לא התקיימה הצבעה בסעיף זה

9. העברת חשבון הבנק של הועד המקומי מבנק הדואר לבנק לאומי:

- מבקשים לאשר העברת חשבון העו"ש של הועד המקומי מבנק הדואר לבנק לאומי סניף בית שאן.
- היקף העמלות לא צפוי לגדול.
- המהלך אמור לצמצם משמעותית את הזמן הנדרש להתעסקות עם בנק הדואר.

העברת חשבון הבנק אושר פה אחד

10. דיון בנושא הביטחון בישוב- מוזמן יונתן שטינדל- רבש"צ.

- יונתן הציג את תחומי אחריותו וההיבטים הביטחוניים של הישוב.
- השמירה של התושבים פועלת תחת "חוק השמירה".
- ישנו שומר שכיר המועסק ע"י הועד המקומי ומרבית שכרו מועברת ע"י "אשדות בעמק" (עסקי הקיבוץ).

המשך בעמוד הבא

5. הגדרת הועד המקומי כ"ועדת מכרזים", "ועדת התקשרויות", ו"ועדת כח אדם":

בהמשך לאמור בסעיף 4 לעיל ועפ"י הנחיות מנכ"ל המועצה יוגדר הועד המקומי כאמור.
אושר פה אחד

6. מינוי זמני של גלעד גורן כמזכיר הועד המקומי:

בהמשך לאמור בסעיף 4 לעיל ועפ"י הנחיות מנכ"ל המועצה ימונה גלעד גורן למזכיר זמני של הועד המקומי לתקופה של 3 חודשים.
(הדיון התקיים ללא גלעד גורן)
ההצעה אושרה בעד- 4 נגד- 1

פרוטוקול ועד מקומי אשדות יעקב איחוד

6/19 מתאריך 3/9/19

מס' חברי הועד: 7

מס' חברי הועד: 11

נוכחים	חסרים	מזמנים	אורחים
ניב ליש-	נואית	גלעד	רבקה
אדמית פלג	רויטל לוי	יונתן אלטר-	יונתן שטינדל
אסנת	גיא צליל		אורי ניב
	יותם		אמנון
	שאול אלטר-		ראלי ראובני

סדר היום:

7. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 5/19 מיום 25/6/19 (רצ"ב).

8. דו"ח תקציב מול ביצוע חצי שנתי - מציג גלעד.

9. העברת חשבון הבנק לניהול מבנק הדואר לבנק לאומי.

10. דיון בנושא הביטחון בישוב- מוזמן יונתן שטינדל- רבש"צ.

11. עדכונים- תיקון כבישים, גיזום עצים, מאבק הרבש"צים, פגישה עם רענן סרי

פרוטוקולים ועד מתיישבי אשדות איחוד - המשך...

מיקום מוצע לפינת מיחזור

- השומר מתמודד עם אירוע פלילי כאשר מופעלת אזעקה או שיש אינדיקציה מהמצלמות.
- יונתן עדכן את הועד גם בנושא "מאבק הרבש"צים" מול משרד הביטחון במטרה להסדיר את תנאי העסקתם.
- החלטות:
- הועד לא רואה צורך להקים ועדת ביטחון
- בקשת יונתן לתוספת מצלמות בחדר נשק תובא לדיון לקראת תקציב 2020.
- ההצעות להחלטה אושרו פה אחד

11. עדכונים:

- א. אושרה הקמה של פינת מחזור נוספת בסמוך לשכונת ההרחבה במימון המועצה.
- (מיקום הפינה בתשריט המצ"ב).

מיקום פינת המחזור אושר ע"י הועד פה אחד

- ב. תיקון כבישים- התבצע באחריות "אשדות בעמק", בשיתוף פעולה ובהשתתפות כספית של הועד המקומי.
- ג. סיור אגרונום- הוזמן לתת חו"ד לגבי עצים מסוכנים וצורך בביצוע עבודות גיזום וכריתה. באחריות גלעד להביא הצעת מחיר לביצוע העבודה.
- ד. החלפת חברים בועד המקומי- יותם בארי ונאית שושני הודיעו על סיום תפקידם. יחליפו אותם רבקה מנטל וראלי ראובני. הועבר מכתב בקשה למועצה לאישור ההחלפה.

12. נושאים נוספים שהועלו ע"י החברים:

- מבקשים להקפיד על ניקיון וסדר בפינת המחזור החדשה.
 - יש לקחת בחשבון את נושא ההדברה לקראת תקציב הועד ל 2020
 - מבקשים לבחור קבלן גיזום שעובד באופן מקצועי ושומר על הדשאים ככל הניתן.
- רשם פרוטוקול: גלעד גורן

אשדות יעקב איחוד

ד"ח מקבץ ניצול תקציב מול ביצוע - עד חודש יוני 2019

סדר	חשבון	תקציב שנתי	תקציב תוכפתי	ניצול בתועל	יתרה	% שנוצל	% לניצול
תכולים:							
הערכ.	מס ועד מקומי	335,000	167,500	167,500	167,500	50%	50%
הערכ.	החור ועדים	245,000	122,500	121,452	123,548	50%	50%
הערכ.	החור האותר ביטחון	8,500	4,250	4,250	4,250	50%	50%
הערכ.	החור דלק לרכב ביטחון	14,000	7,000	7,000	7,000	50%	50%
הערכ.	השתפת לוג במחיר	105,000	52,500	52,800	52,200	50%	50%
הערכ.	החור שכר עבודה רבש"ץ	156,000	78,000	78,000	78,000	50%	50%
הערכ.	מכירת יזום	3,000	1,500	3,000	0	100%	0%
	סך תכולים	866,500	433,250	434,002	432,498	50%	50%
תשלומים:							
הערכ.	קבלו נו - ליג	210,500	105,250	109,194	101,306	52%	48%
הערכ.	הערכות וכיסות דשא	54,000	27,000	27,000	27,000	50%	50%
הערכ.	עבודות קבלן	10,000	5,000	0	10,000	0%	100%
הערכ.	מס להשקיה ותחזוקה	60,000	30,000	30,000	30,000	50%	50%
הערכ.	שכר ונולות רבש"ץ	150,000	75,000	72,625	77,375	48%	52%
הערכ.	שכר ונולות סגן רבש"ץ	12,500	6,250	6,861	5,639	55%	45%
הערכ.	שמירה וביטחון	125,000	62,500	66,062	3,000	50%	50%
הערכ.	דלק לרכב ביטחון	14,000	7,000	10,785	3,215	77%	23%
הערכ.	מסד לרכב ביטחון	700	350	351	349	50%	50%
הערכ.	אחיקת מקלטים ושונות	5,000	2,500	2,500	2,500	50%	50%
הערכ.	תאורת בדר	21,000	10,500	12,612	8,388	60%	40%
הערכ.	תאורת חורבות	49,000	24,500	21,069	27,931	43%	57%
הערכ.	תחזוקת תאורה-מסע	25,000	12,500	10,987	14,013	44%	56%
הערכ.	מכור ועד מקומי	42,300	21,150	21,060	21,240	50%	50%
הערכ.	רהולת חשבונות	11,400	5,700	5,700	5,700	50%	50%
הערכ.	ביקורת רוח	3,500	1,750	1,750	1,750	50%	50%
הערכ.	עמלת בנק	600	300	449	151	75%	25%
הערכ.	ביטוחים	10,000	5,000	4,696	5,304	47%	53%
הערכ.	שונות	4,000	2,000	499	3,501	12%	88%
הערכ.	החור הלוואה קבוצ	12,000	6,000	6,000	6,000	50%	50%
הערכ.	כיסוי גרעון	40,000	20,000	20,000	20,000	50%	50%
	סך תשלומים	866,500	433,250	433,200	433,300	50%	50%
	עוד/ (נידון)	0	0	802	(802)		

פרוטוקולים ועד מתיישבי אשדות איחוד - המשך...

א. התיחסות של המצילים לשחיינים במסלולים. ב. תשומת לב למקרי זיהום המים.

3. דיון בהצעה למבנה ועדת קבלה וקליטה (מצ"ב לפרוטוקול): יש לפרסם את ההחלטה ולהוציא קול קורא לחברי האגודה שאינם חברי קיבוץ להצטרף.

ההצעה אושרה פה אחד

4. הקמת צוות מצומצם לטיפול במקרים אישיים: הצוות יורכב משני חברים + מנהל קהילה. הועלו מספר שמות של חברים מתאימים. באחריות גלעד להרכיב את הצוות. דיווח לגבי הקמת הצוות והחברים בו יועבר לועד הנהלה בישיבה הבאה.

ההצעה אושרה פה אחד

ניב ליש – יו"ר
גלעד גורן – מהל הקהילה

פרוטוקול ועד הנהלה מתיישבי אשדות יעקב איחוד 10/19 מתאריך 10/9/19

מס' חברי הועד: 11

משתתפים:

מזמנים קבועים	חסרים	נוכחים
גלעד גורן- מנהל קהילה	אלמוג אביעוז	ניב ליש- יו"ר
יונתן אלטר- מזכיר קיבוץ	יותם בארי	אדמית פלג
	ראלי ראובני	נורית רז
	גיא צליל	רבקה מנטל
	יריב לוי	
	יונתן שטיינדל	
	נואית ברגר	

סדר היום:

13. ברכות לשנה החדשה והרמת כוסית.
14. אישור פרוטוקולים ישיבות 8-19 ו 9-19.
15. בריכת השחייה:
 - סיכום הפרויקט – מוזמן ניב ברקן
 - אישור כניסה לשלב ב'
16. דיון בהצעה למבנה ועדת קבלה וקליטה.
17. הקמת צוות מצומצם לטיפול במקרים אישיים.

דיון והחלטות:

1. אישור פרוטוקולים ישיבות 8-19 ו 9-19 הפרוטוקולים אושרו פה אחד
2. בריכת השחייה: הדיון נדחה לישיבה הבאה עקב מיעוט המשתתפים. למרות שהדיון לא התקיים נאמרו מספר התיחסויות שיוצגו בסיכום עונת הרחצה:

פרוטוקולים ועד מתיישבי אשדות איחוד - המשך...

מדיניותו בנוגע לקליטת חברים/תושבים בישוב.
 • הועדה תתאם את פעילותה מול השכרת הדירות בקיבוץ וכן תפרסם באופן מסודר לציבור את נהלי עבודתה.

חברים:

אג"ק	אגש"ח
	ראלי ראובני- יו"ר
	יאיר
	דניאלה עידו
	עמית ניב
	אדמית פלג

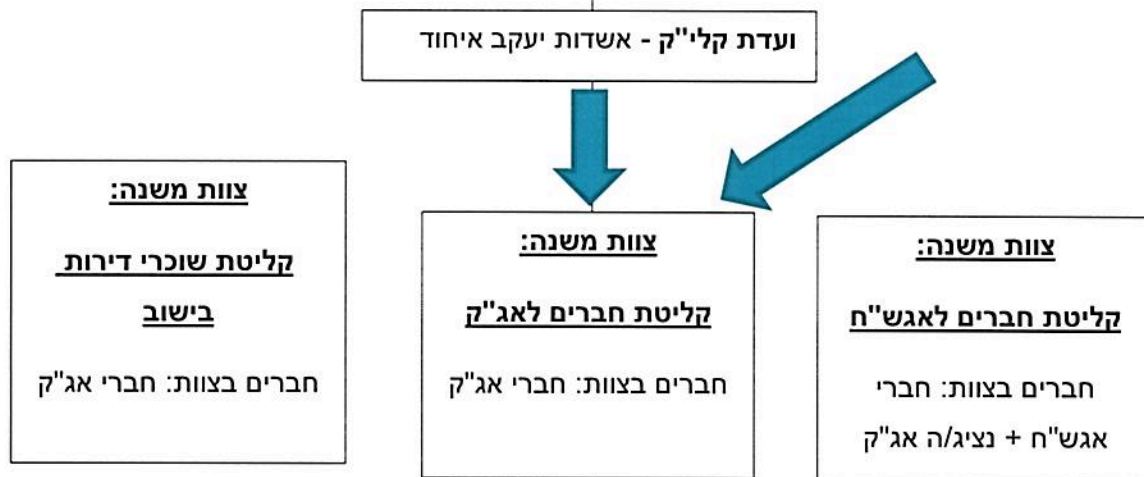
הצעה למבנה ועדת קבלה וקליטה – אשדות יעקב יולי 2019

כללי:

- ועדות הקליטה והקבלה של האגש"ח והאג"ק פעלו עד היום בנפרד וקיים רצון הדדי לבחון קיום ועדה משותפת אחת.
- קיים רצון לתת דגש להיבטי הקליטה של החברים/תושבים בישוב ולא לעסוק רק בהליך הקבלה הפורמלי.
- לאור דרישות החוק והרגישות הגדולה של התהליכים הללו יש צורך בקיומה של ועדה מקצועית שתכיר את החוק ואת הדרכים לקיום ראיון נעים, חיובי ואפקטיבי.

אופן הפעולה:

- קיום ועדה אחת הכוללת נציגים מהאגש"ח והאג"ק אשר תמנה צוותי משנה עפ"י התרשים להלן:

- חברי הועדה יזכו להכשרה בהיבטים המשפטיים ובהיבטים המקצועיים של קיום ראיון ובחינת מועמדים.
- הועדה תציג לועדי ההנהלות (אג"ק ואגש"ח) עד לסוף שנת 2019 את

היה בור והמלאכה בעיצומה !

החברים יתכננו את ביתם וימתינו לאישורים הנדרשים. אם הכל ילך כשורה בתחילת שנת תשפ"א יתחילו בחפירת היסודות לבתים בשכונה החדשה. במקביל נמשיך עם הגל השני של משפחות בנים ובנות לחברות.

גם בצוות הקליטה יש שינויים והתחדשות –

יאיר בן דוד שלקח חלק פעיל בצוות הקליטה בשנים האחרונות סיים את תפקידו. תודה ליאיר על תרומה רבת שנים!

חברי צוות הקליטה: ראלי ראובני יו"ר, דניאלה עידו זוגתו של סער עידו (עדווי), עמית ניב ואנוכי. מצטרפת אלינו חברה חדשה שני כהן, זוגתו של תום כהן בנם של חיה וראובן.

מאחלת לנו -

שתהא זו שנה של פריחה צמיחה והתחדשות. שנדע לקבל משפחות חדשות אל חיק הקהילה, שנראה ברכה בעמלנו ולא פחות חשוב שנצליח לתת מענה למשפחות בנים ובנות שמעוניינות להתקבל לחברות ואין להם היכולת לבנות.

בברכת שנה טובה, אדמית פלג – קלי"ק באשדות

קבלה ליווי קליטה.

בתחילת השבוע "נפל דבר" באשדות, באגר עצום עלה על בור התחמיץ והרס אותו. מי שעמד בקרבת מקום לא יכול היה שלא להרגיש את הרעד שעבר מהאדמה לרגליים עבר ועלה בכל הגוף.

בור התחמיץ נבנה בסוף שנות ה-70 כשעודד גפני היה מרכז משק ובנייתו נמשכה כששאלו אלתר היה בתפקיד 10 שנים לאחר מכן.

הריסת הבור מסמלת סיום תקופה מחד ומסמנת זמנים חדשים מאידך. הבור פינה את מקומו לשכונה חדשה שתיבנה ע"י חברינו החדשים שהתקבלו לא מכבר לחברות ואלו שיתקבלו בעתיד.

הזוג הבא הם משפחת האוזן נטאשה ורן שיגיעו לאסיפה וקלפי בתחילת השנה החדשה.

אגב - החומר שהבור הותיר מאחוריו נגרס וישמש כמצע ותשתית למשטח שישמש את החקלאים שלנו, חושבים ירוק.

היום קבלה לחברות דורשת, בנוסף למגורים במקום ועמידה באבחונים כאלה ואחרים, יכולת מוכחת לבנות בית. בהתחשב בעובדה שאנו מעוניינים לקלוט משפחות צעירות בתחילת דרכן הכלכלית זוהי משימה מאתגרת בהחלט והמשפחות הצעירות עושות כל שביכולתן לעמוד בה.

לפני כשנה וחצי כשנכנסתי לתפקיד רכזת הקליטה קיבלנו בדיוק את התב"ע המאושרת לעבודה. שנה וחצי של עבודה מאומצת מכל הכיוונים, מערכת לחצים מבית ומחוץ, עוגמות נפש וחוסר אמון בסיסי לצד תקוות גדולות הביאו אותנו לסיים את שנת תשע"ט עם 9 משפחות חדשות חברות קיבוץ ושכונה שמתחילה להיבנות.

שנת תש"פ בסימן תשתיות חברתיות ופיסיות. הצפי לשנה הקרובה - הכנת התשתיות בשכונה והבאתן עד ראש מגרש.

ברכת מנכ"ל 'לוג' לשנה החדשה

עובדים, עמיתים וחברים יקרים,

לראש השנה יש מעמד מיוחד משלו יום טוב, יום של חשבון נפש, יום של בדיקה עצמית אל מול המטרות אותן הצבנו לעצמנו, שיפור ותיקון מעשינו ונקודת זינוק חדשה אל השנה החדשה.

עברנו שנה מורכבת כמדינה, כתעשייה ישראלית בכלל וכחברת לוג בפרט. בפרספקטיבה שלנו כמדינה נתקלתי לאחרונה בציטוט שאהבתי, ציטוט של אלברט איינשטיין שאמר: "שלטון דמוקרטי אמיתי הוא אותו שלטון המותיר בידי אדם מספיק חופש ובו בזמן דואג לכך שלא יעשה שימוש רע בחופש הזה".

ברמת התעשייה הישראלית ניתן לומר שהיא תולדה של ההתמודדות הייחודית עם קשיים גיאופוליטיים והישענות על משאבי טבע מועטים. יחד עם זה היא מביאה לידי ביטוי את ההתמקדות הישראלית במשאב האנושי הטכנולוגי שהוא גאווה לאומית עליה נשענת התעשייה הישראלית. תעשיית ההיי טק הישראלית היא דוגמא לכישרון ההסתגלות בהתמודדות עם הקשיים בישראל, כאשר המכפיל כוח הוא המשאב האנושי.

היכן זה ממקם אותנו בלוג ומה זה אומר לגבי השנה שלפנינו? כידוע "הזינוק לנו את הגבינה" וכולכם יודעים למה הכוונה לכן לא אפרט... בתהליך זה התברר לנו שייצור בקבוקים בלבד כבר לא יהיה מספיק למחר ולכן עלינו להמציא את עצמינו מחדש. יש בכך סיכון, אך כפי שנאמר "רק מי שלוקח סיכון והולך רחוק, מגלה עד כמה רחוק הוא יכול להגיע" (אלברט איינשטיין). לכן בשנה החדשה שבאה עלינו לטובה, אנו עובדי ומנהלי החברה נתמקד בכך שנמציא את לוג מחדש.

במחלקת הפיתוח והשיווק עובדים בימים אלה בדיוק על זה. עובדים על ההמצאה של המוצר החדשני הבא שייקח את לוג קדימה ובמקביל כולנו צריכים להמשיך לעסוק בעבודה היום יומית של המוצרים הקיימים. החלטנו לעבוד על משפחת מוצרים חדשה

של "אריזות חכמות" או במילים אחרות אנו מכניסים טכנולוגיה לבקבוק ולאריזה של המחר. בתערוכת ה-CPHI הקרובה בגרמניה נשיק שני מוצרים חדשים וחדשניים. המשך יבוא...

כך פסקה זו הייתה אמורה להסתיים אבל בגאווה ובשמחה רבה אני מבשר לכם שהאריזה החדשנית שלנו שמותאמת ללקוחות קנאביס הרפואי, זכתה השבוע במקום הראשון בתחרות כוכב ישראל 2020! חברים, זכינו במקום הראשון מבין מעל 30 חברות שהגישו השנה את מוצרי האריזה החדשניים לתחרות שמאורגנת ע"י המכון הישראלי לאריזות. אני גאה בכך ובמיוחד בצוות השיווק והפיתוח, שבזכות שיתוף הפעולה ההדוק ביניכם לאיתור צורכי השוק והלקוח הסופי ויחד עם יצירתיות ויכולת הנדסית הצלחנו להביא הישג משמעותי זה ללוג. בנוסף פותחת לנו הזכייה דלת בתחרות הבין לאומית לחדשנות באריזה התחרות ה-WORLDSTAR. כאן המקום, להודות לכל חברי הצוות שעמלו על הפתרון ועל שיתוף הפעולה ההדוק ביניכם. המצאתם את האריזה היצירתית שמותאמת ספציפית ובמיוחד לצרכיהם המיוחדים של אלה שצריכים את מוצרי הקנביס הרפואי המגוונים. כבוד לנו עובדי ומנהלי חברת לוג שעולה בידינו להמשיך ולתרום מיכולותינו ולהיות חלק בשיפור איכות חייהם של רבים ובמקרה זה לאלה שזקוקים לזה במיוחד.

כאן אני מבקש גם לציין את העמל וההשקעה, של כל אחד מכם, כל אחד בתחומו במהלך כל השנה שחלפה. חלקכם לקחתם חלק פעיל במיוחד בייצוב לוג הונגריה. כאן בלוג ישראל עבדתם כצוות מסור על כל מחלקותיו ובתפקידים השונים

סוף בעמוד הבא

ברכת מנכ"ל לוג - סוף

תפילה

חנני אל קצת סבלנות ואורך רוח,
לבל יפרוץ לו כעסי כסער השובר.
המצא לי בטחון ובצידו הכח,
להתמודד עם משברים וגם להתגבר.

הראה לי נתיבות אל לב אדם ורע,
למדני לא לתלות אשמה באחרים.
ואם גם אצטרך שטרות שלי לפרוע,
למדני לעמוד זקוף מול הדברים.

המצא לי תעוזה לדבוק ביושר דרך,
לסלוח, להבין גם חלשים יותר.
למדני לחתור אל משמעות וערך,
להיות חזק די, גם פעם לוותר.

למדני לא לרדוף אחר כבוד וחנף,
לדעת מי אני כמו שבראני אל.
שמרני בל אהיה בפי קנאה לטרף,
בל תלכדני חמדנות באזיקי ברזל.

נטע בי רוב שמחה ועליצות בלי גמר,
למדני לאהוב בלי גבול, עד שכרון.
עשה ימי שיהיו כמנגינה וזמר,
מיום בו נפקחו עיני ועד ליום אחרון.

איתן פרץ

גם כשהמנהלים היו בנסיעות רבות לחו"ל.
זו ההזדמנות שלי לומר לכם תודה ולהביע
את הערכתי על העבודה המקצועית ולקיימת
האחריות וההובלה במחלקות השונות.
עשיתם ימים כלילות כדי שהחברה תצליח
ותתקדם. אני גאה בכס עובדי לוג יקרים, זו
הייתה שנה מורכבת ובזכותכם צלחנו אותה
בהצלחה.

אני מאחל לכולנו ימי חג שקטים
ורגועים. שניקח לנו זמן אחד לשני
עם היקרים והקרובים ביותר אלינו.
שנאכל כוחות חדשים ושיהיה לנו זמן
לשלב ולקחת חלק בתהליך בו כל
ממציאה צמחה מחדש בענה
הקרובה. מאחל לכם ולמשפחות שלכם
שנה טובה, שנת בריאות, שמחה
ואהבה.

אפרים אולמר
מנכ"ל

עם ערכת הקנאביס זוכת כוכב ישראל 2020

עלון חגי תשרי תש"ף

ממש"א לקראת השנה החדשה

אוגוסט חודש לא פשוט בעמק, אך הנה חלף עבר והביא אתנו רוחות של סתיו, שמביאות איתן תחושה של התחדשות ופריחה. אז אני מאחלת לכולם להתחדש.

גם פה, בעשייה של בקיבוץ הדברים מתחדשים, בעלי תפקידים מתחלפים, מנהלים חדשים נכנסים, ו"אחרי מסע שלא נגמר" (מהשיר), אנחנו מתחילים מסע חדש, עם יניב ברקן כיו"ר קיבוץ, עם ישי שפירא כמנהל עסקים.

בחודשים האחרונים עסקתי בעיקר בגיוס שתי הפונקציות הכלליות כשמשמעותיות האלה בהנהלת הקיבוץ, יניב כבר נכנס לעניינים, עוד יותר מהר ממה שאפשר היה לצפות, מכיר את הקיבוץ מבפנים, יודע מה מצופה ממנו ונמצא כבר בעשייה נמרצת. מביא רוח חדשה ורעננה, עם הרבה ידע ויכולת לקדם ולדחוף.

ישי התחיל חפיפה עם עמית, כבר מתחיל לאט לאט להכיר וללמוד, ובאוקטובר- נובמבר ייקח את האחריות מעמית. מאחלת לישי הצלחה רבה, לא היה פשוט לאתר מועמד כל כך ראוי וטוב, ומאחלת לו כניסה קלה וחלקה לתפקיד.

מעמית אורלנד מנהלת העסקים אנחנו נפרדים ואני רוצה לומר כמה מילים באופן אישי וגם מקצועי, עמית היוותה עבורי מנטורית וכך עשתה עם המנהלים שעבדו תחתיה, היא הנחילה פה תרבות ניהולית חדשה, אחרת, שלא הייתה קיימת עד כה באשדות ואני מאוד מקווה שיחד עם ישי אצליח לשמר ולהמשיך לקדם את שהתחילה. עמית קידמה תהליכים בענפי אשדות בעמק, גילתה נחישות וגם רגישות אנושית, תמיד קשובה ואחת שאפשר לשוחח איתה, וגם ויכוח הוא באווירה חיובית. וכל זאת עם חשיבה עסקית, מחויבות לאשדות ולאחריות שלקחה על עצמה.

סוף בעמוד הבא

"עייפות בלתי מוסברת.
פיק ברכיים לא מובן
צל שרב על כל הדרך,
ואבק לבן
אבל עודך משווע
לגשמי ברכה
עוד רחוקה מנוחתך

אחרי החגים יתחדש הכל.
יתחדשו וישבו ימי החול
האוויר, העפר, המטר והאש
גם אתה,
גם אתה,
תתחדש.

בגנך פורחים לפתע
עץ הפרי ועץ הסרק
ועץ החלומות
ועץ הטוב והרע
ומוטלים כל כליך
בחצר ביתך
לא נשלמה מלאכתך

אחרי החגים יתחדש הכלץ

במסע שלא נגמר
בין שדות הצל ושדות האור
יש נתיב שלא עברת
ושתעבור
שעון סמוי מן העין
מצלצל לך
לא נשלמה אהבתך

אחרי החגים יתחדש הכלץ"

מילים: נעמי שמר

ממש"א לשנה החדשה - סוף

ועם הניסיון, תרבות עבודה אחרת, תפיסות שונות. אבל זה בהחלט על סדר היום של כל ענפי הקיבוץ והאגודה הקהילתית.

לפנינו, תכניות עבודה, תקציבים, סגירת שנה ועוד....

אני מזמינה את מי שמעוניין לשמוע עוד, להציע רעיונות וכוי לפנות אלי, דלתי פתוחה בימי ראשון, שלישי ורביעי.

מאחלת לכם, שנה טובה, של התפתחות, למידה והכי חשוב בריאות איתנה ושמחה.

שלכם,

סמדר- מנהלת ממש"א.

אני מאחלת לעמית שתמשיך בדרכה הניהולית והאישית, ומאמינה שתצליח בכיוון בו תבחר, אנחנו פספסנו עוד כמה שנים אתה, ועל כך חבל לי, אבל אנחנו עם הפנים לעתיד.

פרויקט "יחד ביחד", הסתים באירוע מוצלח שלמעשה פתח את תחילת הקמת היזמויות שנבחרו. מאז כל הצוותים מנסים להתמיד ולקדם את היוזמות שלהם. נתקלנו לאורך הדרך בקשיים כאלה ואחרים, בעיקר של מבנים, איפה להקים את המשחקה-שבינתיים הפכה למרכז אימהות וגיל הרך, כרגע מסתמן שתוקם בבית אחדות על ידי נואית, אדמית ואודי, לאחר שאורן וארד הסכימו לפנות ולתת למשחקה להיפתח שם. אורן וארד אמורים לפתוח את הפאב במועדון בית קרפ כפילוט, ולאחר מכן במידה ויהיה ביקוש אמיתי נמצא מבנה מתאים ונכון לעניין. גם "פיקוס ביער" -עמרי מנטל וגיל אלטר, הרימו תכנית עבודה עם לויז מפורט, קצת נעצרנו, אבל נמשיך, כי "אחרי החגים יתחדש הכל". ולסיכום, חבלי לידה לא קלים ליזמויות שלנו, בין העבודה לגידול הילדים, ולמשפחה, ולחסמים כאלה ואחרים, לייצר משהו בהתנדבות זה לא פשוט, ולזה צריכים שיתוף פעולה מכלל הקהילה.

עוד קצת משולחני, פתחנו את מערכות החינוך... לאורך החופש מנהלי החינוך ביצעו עבודת גיוס ושיבוץ אינטנסיבית על מנת לפתוח את השנה בצורה הכי טובה. היו הרבה שינויים, אבל אנחנו סה"כ מתחילים את השנה במקום טוב (ויש עוד דברים שעובדים עליהם). מנהלי המערכת משקיעים מאוד בהון האנושי, הוא חשוב לנו, וזאת בהרבה תשומת לב, לצוותים ולנעשה בהם, הן בהיבט של עבודת צוות, מקצועיות בחינוך, ורווחת הפרט.

בענפים השונים גם יש שינויים בכוח אדם, אנחנו בכל המדינה בתקופה לא קלה, שוק העבודה נמצא בחוסר של עובדים בתחום השירות, חינוך, ובעוד.... החכמה היא לאתר את האנשים המתאימים לתפקידים, וכן לשמר אותם, וזה לא דבר פשוט, כי מדובר בדור אחר, שאותו אנחנו לומדים עם הזמן

עלון חגי תשרי

ארכיון אשדות יעקב איחוד

ראש השנה תשי"ב

תכלה שנה וקללותיה
תחל שנה וברכותיה

להורים, למגויסים, לצ.ה.ל, נח"ל
ולכל הקרובים באשר הם שם
מיטב ברכותינו לשנה החדשה.

לעולים שבאו למשקנו מגלויות שונות
ומהקשה בגלויות - גלות ישמעאל,
ברכת התערות בארץ ובמשק.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@

כס השנה

כף שנה ושנה מוריק הדשא,
וצולה החמה ויורד המטר.
כף שנה ושנה אדמה מתחדשת
ומלבין החצב ומלהיב ההדר.

ככף שנה נולדים אנשים לרוב,
לדמעות לצחוק, לאהבה ושנאה
ויש משהו הרובה רק בטוב
כס השנה.

לאה אולדברג

ברכת ראש השנה הראשונה לאחר הפילוג
האם אפשר לתפוס את הפילוג בתנועה
הקיבוצית כסוג של התמודדות עם בעיית
הגלות בתולדות העם היהודי? האם גלות
חייבת להיות תמיד היעדרותו של עם ישראל
מארצו? האם יכולה להיות גלות בין חלקים
שונים בעם גם כשעם ישראל שוכן בארצו?
האם הדתיים והחילונים בימינו חיים
ב"גלות" כזו האחד כלפי השני? מה יהיה
בסופנו?

רשמית, עם ישראל עבר ארבע גלויות: גלות
מצרים, אשור, בבל, ואדום (רומי). אז מהי
"גלות ישמעאל" המוזכרת בברכת ראש
השנה להלן? מכיוון שהברכה משנת תשי"ב
(1951), מדובר בעולים ממבצע עזרא ונחמיה,
העולים שבאו מעיראק. אבל בניגוד לברכה
להלן, שכל כולה שמחת "קיבוץ גלויות",
בימינו המונח "גלות ישמעאל" הוא רחב
בהרבה והוא עשוי להצביע על פילוג בעם החי
בארצו כאשר החילונים נתפסים כביטוי של
"ישמעאל" כלפי החרדים, ומחנה הימין עשוי
לתפוס את מחנה הימין כ"ישמעאל" שיש
להישמר מפניו ואולי אפילו יותר מכך.

ההצחה למאכת הרכבת הממשה ושנה
תש"ס

שאל ינאי

מתנה ושמה דורון

בתמונה (שצילמה רוחליה) דורון חוגג עם
בנות הכיתה

ברק צ'ינו " אלהינו את השנה
הזאת,

ואת כל מיני תבואתה לטובה.

ותן ברכה

צל פני האדמה, וסבצנו מטובך,

וברק שנתנו כשניט הטובות.

ברוך אתה " מברך השניט.

דורון זקצר מתגורר עם רעייתו ושתי בנותיו בקיבוץ חצור. זקצר, מעידים מכריו הרבים, הוא יזם חברתי סדרתי ותיק, שלא מפסיק לרגע לחשוב כיצד לעזור לאחרים. בפסח האחרון, במהלך טיול משפחתי בדרום, ניגש דורון לעזור למטיילת מפוחדת שלא הכיר. אבן שניתקה ממקומה גרמה לו לנפילה קשה מגובה 15 מטר לתוך ואדי. דורון חולץ בהיטס ואושפז במצב קריטי עם פציעות קשות בכל הגוף, כולל צלעות ועמוד שידרה.

חודשים של מאמצים פיזיים ונפשיים עילאיים של דורון, משפחה עוטפת (שגם מעדכנת את החברים בוואטסאפ באופן שוטף, כולל "פסוקו של דורון" מעורר ההשראה) ואנשי טיפול מסורים - הביאו לשיפור שהרופאים לא העזו לדמיין בתחילת הדרך.

דורון מתנייד בכסא גלגלים, ולאחרונה יצא לראשונה לביקור-בית בקיבוץ, כי הבטיח לבת שלו להיות שם בשבילה בטריאתלון.

דורון סיפר למכריו על החוויה של הפיכתו מאדם עצמאי לכה שתלוי לאחרים על מנת לבצע משימות יומיומיות פשוטות, וזה גרם להם להרהר בדברים שכולנו לוקחים כמובנים מאליהם. דורון, שכל חייו הבוגרים עוזר לאחרים, נאלץ עתה להיעזר, אבל זה לא מונע ממוחו היצירתי במיוחד, לחשוב כיצד לעזור לפתור בעיות פרטניות ומערכתיות שהוא פוגש אצל אחרים במסגרת שהותו בבית החולים, ולחבריו אין ספק שעוד ינבטו כמה מיזמים מרעיונות אלה.

לקראת ראש השנה הממשמש ובא, פנה דורון לשרהליה שרון לבוא 'לעשות שמח' במחלקת השיקום של בית החולים שיבא (תל השומר) שם הוא מאושפז, והיא הרימה את הכפפה והגיעה למחלקה יחד עם יענקליה בעלה ורוחליה אמיתי. בלובי נאספו חבריו של דורון השוהים במחלקה, וביחד עם קבוצת בנות הכיתה: עינב אמיתי, הילה שימרון, עפרה ענבי ואחרות, ובניצוחה של שרהליה שרון, הרעידו את קירות בית החולים שלא ידע שמחה כזו מימיו.

חגי תשרי תש"ף

לונדון פעם שניה

אז, שדרגתי את עצמי לשורה שתיים לכיוון המרכז. כדי שלא יגידו שנדבקתי לכיסא. חיכיתי...

בשעה 16:53 שקלתי לפנות את כסאי מתוך הבנה שהשלט נשכח שם מזמן. איך שהתחלתי לקום, נשמעה תרועה רמה מאחוריי. אז ראיתי את ההוסארים המלכותיים מתקרבים. תוך כדי נגינה, צועדים בסך. שמאל ימין, שמאל. צעידה מתואמת ומדויקת.

לבושים במדיהם הססגוניים. מעילים אדומים, מכנסיים לבנים, כובעים בגובה לא סביר. ו.....

חרבות על ירכיהם. צועדים בסך. נושפים בכלי הנשיפה, מכים בתופים וחמת חלילים במאסף. התזמורת עלתה לבמה. אחרי כמה רקיעות רגליים מרשימות. פנתה אל הקהל - אלני.

המנצח נעץ בי מבט והכריז "קהל נכבד הקטע הראשון שננגן יהיה. מארש" כלשהו... מכיוון שהייתי הקהל הנכבד מחאתי כפיים בסיום הקטע.

אני יודע, המצב היה מגוחך. אבל הפרשים הקלים שמרו על רצינות רבה. מפקדם הציג את הקטע הבא שינגן.. שאף הוא בוצע כראוי. (לעניות דעתי המלומדת)

לאחריו פנה המנצח (שעל מדיו היו הרבה סרטים ועיטורים. קצין כנראה) אלני ושאלו: "האם יש לאדוני (מיג'ור תיקנתי) מארש מסוים שהייתי רוצה לשמוע?"

אמרתי " שלצערי איני מתמצא בשירי לכת צבאיים. איני רוצה לעכב אותם. (נחתי מספיק) מבחינתי הם יכולים לסיים ובדרך למחנה לשתות בירה באיזה פאב. סוף בעמוד הבא

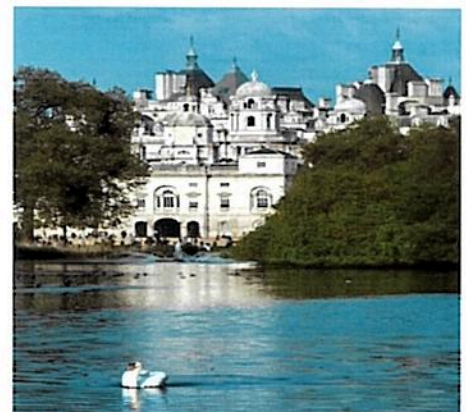
כל אדם הוא עולם ומלואו. על כן איני רוצה להתעסק בבחירות המכוערות שהתנהלו בארצנו. לא רק לי, לרבים מאוד נמאס מהפרשנויות, מהחרפות והגידופים על סתם.

החלטתי לחסוך מכם עוד מנה מהבחירות הלא ברורות. במקום זאת אספר על ממלכת אנגליה סיפור לא פוליטי.

פעם לפני שנים רבות, שהיינו בלונדון בחניית ביניים בדרך לאמריקה בטיסה שתצא רק למחרת. כתיירים שוטטנו לנו בפארקים הנהדרים. ויש להם שם גנים בצבע ירוק כלורופיל, כרי דשא עצומים ללא השקיה.

במהלך ההליכה ללא מטרה, גילינו במרכז המדשאה במה חצי עגולה ומולה עשרות כסאות פלסטיק לבנים מסודרים בשורות. איש לא ישב עליהם וגם לא על הבמה. בצדי הבמה נשען שלט שמודיע "בשעה 17:00 תנגן תזמורת ההוסארים."

הוסארים = גודד פרשים קל. עכשיו שאנו יודעים יותר. אפשר להמשיך. תזמורת ההוסארים המלכותיים, (יש לומר.) תנגן בשעה חמש. במלחמות של היום אין עוד צורך בסוסים ופרשים. אז הגודד מנגן להנאתו... סבבה להם.

לונדון - סוף

חייכתי
המנצח הצדיע לי ולחץ את ידי. לחצתי את
ידי כל הנגנים (ויתרתי על ההצדעה).
פרדנו ברגשי הערכה הדדיים.

בדרך למלון, חשתי חיבה לאנגליה
ולכוחותיה המזוינים. (רק שלא ישתפו
בלחימה את ההוסארים. כי הם פרשים
קלים)

הערה קטנה: עכשיו מכל הסמטוחה של
אחרי בחירות. הרהרתי ביני לביני..
לאפשרות שאנגליה תבוא לשלוט בארצנו
לשנתיים שלוש.

תזמורת כבר יש, והיא גם יודעת את המנון
צה"ל.

מה כבר יכול להיות ?

אפי life

המנצח, התעקש שברצונו לנגן קטע עבורי ה-
MAJOR -

המצב נעשה מביך.
להם היו חרבות, ולי - לא!
ולמחרת יש את הטיסה לאמריקה.
הייתה לי ברירה? ...
אמרתי: " אני מבקש לשמוע את המנון
צה"ל."

"איזה מארש?"
מארש צה"ל IDF- שם שירתתי שנים
רבות.

המנצח אמר שלרוע המזל אין הם מכירים
את היצירה של ז. גרציאני.
אבל אם המייג'ור בדימוס יואיל לעלות
לבמה ולשיר את המנון צה"ל. הם יתלוו אליי
בלי בעיה.

אני? לשיר? (מה אני בן ?)
אני רק ק. הנדסה. והם פרשים מלכותיים.
לא הייתה ברירה, כבר נרקמו יחסים טובים
בין שני הצבאות. עליתי לבמה ושרתי את
המנון צה"ל.
טה, טה, טה, טה, טטה.
טה, טה, טה, טטה.

לא להאמין, אבל הפרשים הקלים, הקשיבו,
תוך זמן קצר קלטו את המנגינה. המנצח
ניצח. התזמורת ניגנה כמעט בלי שגיאות את
המנון צה"ל.

בסיום נגנית ההמנון, מחאתי כפיים, והודיתי
להם על הקליטה המהירה. על הביצוע. על
ההופעה ותשומת הלב שהעניקו לי ולצה"ל.

ואף הוספתי להחמיא באומרי
"שאני בטוח שכל תזמורת אחרת של צבא
אחר הייתה יורדת מהבמה וחוזרת לבסיס".

פני ההוסארים לבשו רצינות. המנצח אז
אמר " אדוני הקצין, ההוסארים המלכותיים
מעולם לא ביטלו הופעה. לא באולם והיא
גם יודעת את המנון צה"ל.

מה כבר יכול להיות ?

'בית אחדות' עבר והווה- עמליה

מקושרת ואחראית לראות מה קורה לשכנים שלי אברהם ורבקה ריקליס שגרו דלת מול דלת, וגם לדאוג לפסיה קורן שגרה בקצה הקומה שלי .

או אז, התחילו לתכנן בית-חולים או בעצם בית-אבות שיהיה מסודר, נוח וטוב למען כל מי שיזדקק לו, חברים וותיקים/קשישים, חברה/ שעבר ניתוח וצריך השגחה רפואית שכן-הזוג לא יכול לתת וכו'. אני זוכרת שהיו חברות שהיו צריכות לעבור ניתוח, אך חששו שחלילה ידבק בהן המושג 'זקן' או בלשונם 'עובר בוטל'. הוותיקים הללו חשבו שהם כבר ינוחו רק בעולם הבא, ומה פתאום לנוח עכשיו, הרי עובדים עד הרגע האחרון, עד צאת הנשמה.

באחת האסיפות הוכרז ששם הבית יהיה "בית-אחדות, כמחווה למייסדי הקיבוץ, שעבדו בפרך כדי להקים לנו קבוץ כל-כך יפה בשממה שהיתה כאן, עד בואם. סוף-סוף הוחלט לקחת את אחד מהבתים בני שתי הקומות, רצוי במרכז הקיבוץ, שיהיו לו חלונות גדולים הפונים למדרכה הראשית לחדר האוכל כדי שהחברים הוותיקים יוכלו להרגיש ולראות מבעד לחלון את התנועה במדרכה, ויהיה יותר קרוב ונוח לכל אחד מחבריהם, ל"קפוץ" כדי לבקר.

היתה אחות קבועה בבית: רות גל ואורית סגל, והיו חברות שעבדו שם קבוע, ביניהם חיצו גפני ז"ל, רותי זקצר, חיה כהן וליאורה ניב, והיו גם עובדות ועובדים שכירים מצוינים. לצערי ולשמחתי הכרתי את הבית די טוב. ביקרתי בו את קלרה דיין- דודתו של מיכאל שהיתה מאושפזת שם, את אלה דיין חמותי, אח"כ אבא שלי שהה בו שנה וגם מיכאל בעלי, לאחר שכבר לא יכולתי לטפל

סוף בעמוד הבא

אני נוסעת בקלנועית לכל-בו, מחנה אותה על המדרכה המובילה ל"בית אחדות" ונזכרת... לפני כמעט 40 שנים, כולנו היינו יותר צעירים, יש כאלו שעדיין לא נולדו, רוב החברים הוותיקים מייסדי הקיבוץ חיו והתהלכו בינינו. היה אז גם מועדון לחברים הוותיקים שנקרא 'חמישים פלוס', שהתקיים במועדון של "בית-קרפ" שהיה צר ודחוס. התקיימו שם פגישות, בהן הגשנו את הקפה/תה לחברים/ות לשולחן ממש, כדי שלא יצטרכו ללכת עם כוס המשקה וחלילה היא תישמט מידם הרועדת... ממש "פינקנו" אותם.

באחד הימים, עוד בטרם ההרצאה, ותוך כדי שהגשתי את המשקה, שמעתי שיחה מודאגת בין שתי חברות שסיפרו בחרדה על חברה מהוותיקות ביותר, שהסתובבה מבולבלת בבוקר שבת וחיפשה את הדרך להגיע לעבודתה ב"לוג". היא גם לא היתה לבושה כראוי... מהתיאור שלהן הבנתי שמדובר באלמנה, שרק אחד מתוך שלושת ילדיה מתגורר במקום, שמצבה הגופני/נפשי מתדרדר, שאיננה זוכרת איך להתלבש כראוי, שאיננה זוכרת שאינה צריכה לקום לעבודה כי שבת היום, ומסקנתי היתה שחוקי היציאה לגמלאות לא נהירים לרוב חברי הקיבוץ.

אותן חברות ששוחחו ביניהן, היו מודאגות ממה שעלול לקרות להן, כאשר מצבן יהיה דומה. באותם ימים היו לנו באחד מהבתים הדו-קומתיים מה שנקרא "חדרי-חולים" וצוות שטיפל בחולים העונתיים. במרוצת השנים העדיפו רוב החברים להישאר בדירתם הפרטית שכבר היו בה שירותים ומקלחת והתנאים היו די נוחים, כאשר בן/או בת הזוג מטפלת בהם, במקום לנדוד לחדרי החולים.

נוצר מצב שכאילו כבר אין יותר צורך בחדרי-חולים אלא שמסתבר שבכל זאת יש צורך, ואז מאלתרים חדרי-חולים באחד מבתי הרכבת שבפינה הצפון מערבית של הדשא הצפוני הגדול, אלא שהיו אלו בתים ישנים ולא נוחים. אני זוכרת שדברנו על כך עם חגית גור המזכירה, ושאלנו מה יהיה? ואם חלילה נזדקק שיטפלו בנו? אז איפה ואיך. אני גרתי אז בבית מס' 11 בקומה השניה והייתי

'בית אחדות' – עבר והווה - סוף

תפילה

תן לנו חגים שקטים
כחיוכו של תינוק.

תן לנו בכיות קטנות
בחיק האישה הנאהבת.

תן לנו שירי לב
הנאמרים בדומיית לחש.

תן לנו זרועות כשורשים
לחבוק את הקשה והפוצע.

תן לנו לילות סהורי תקווה
אל מול אדמה גדולה ושותקת.

עשה את ביתנו
משכן לניגונים.

אל תוסיף עוד לגיזענו
טבעת יגונים.

אלי נצר

בו לבדי. באחד מתהליכי ההפרטה, הגיעה עובדת-סוציאלית לראיין אותנו, "דור הביניים" שהולך ומקשיש, וזאת אחרי שהוצגו בטלויזיה מקרים מזעזעים בהם עובד זר מכה מכות רצח את המטופל או המטופלת שלו. לעו"סית ששאלה: איך ואיפה תרצי להיות? בבית עם מטפלת או ב"בית-אחדות" עניתי מיד: רק בבית-אחדות!!!

אבל... הזמנים משתנים בארץ ובקיבוץ, ובית-אחדות, שכבר מזמן אינו משמש לייעודו המקורי, נעשה מיותר, ומה שהושקע בו בעבר, הולך ונהרס לנגד עינינו המשתאות: דלת הכניסה נתלשה מציריה ועוד מעט תתרסק, הבית פרוץ לכל רוח שמכניסה עלים ולכלוך, עכבר, כלב או חתול והשד יודע מה עוד. גם אם גרים שם אנשים צעירים, כדאי שהבית יהיה מתוחזק וראוי למגורי אדם וכדאי לזכור שפעם היו כאן זמנים אחרים.

אז שתהיה לכולנו שבת טובה ונעימה ושנה טובה:

עמליה דיין בת-ארי

ככה לא בונים אחדות....

מי ומה באשדות

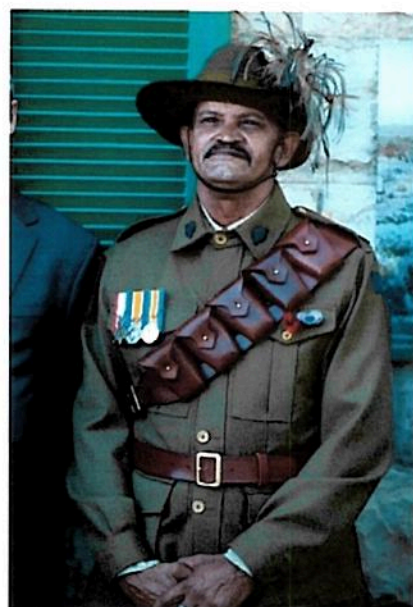
מארגן האירוע היה זיו אופיר, ששומר על קשרים הדוקים עם צאצאיהם של הלוחמים האוסטרלים, שמקפידים לבוא בלבוש אותנטי ומסוגן

כל-בו אשדות איחוד עובר בימים אלה מתיחת פנים כמותה לא ידע מאז הקמתו. מדפים חדשים ומדוגמים מחליפים את הישנים, ונותנים למקום צביון מכובד וסדר, יאפשר לכולנו למצוא את מבוקשנו על נקלה. **ישי יחיאלי** וצוות העובדים המסור שעובד עימו, ראויים להערכה, שקרוב לוודאי תתבטא גם בהגדלת קהל הלקוחות.

ענף התמרים שלנו הצטמצם מאד, אחרי שרוב הזנים במטע נמצאו כ-לא רווחיים ונעקרו. הזן היחיד ששרד הוא "ברהי", תמר צהוב שנגדד בימים אלה, מובא אל סככת המשאיות שם מופרדים התמרים מן האשכול ומוכנסים אל תוך קרטונים ומשם

בצליחת הכנרת שנערכה בשבת האחרונה, השתתף כהרגלו **גל מלמוד** שעבורו היתה זו הצליחה ה-48 במספר. מאז החל להשתתף במפעל, 'פיספס' גל שתי צליחות בלבד. צולח נוסף היה **גלעד גורן** מנהל הקהילה ששחה בלוויית שתי בנותיו, כהכנה למסלול הארוך של 10 ק"מ, אותו הוא מתעתד לעשות בקרוב.

טקס חשיפת פסל "הלוחם האבוריגיני" וסוסו" לזכרם של הלוחמים האוסטרלים, שנפלו במלחמת העולם הראשונה בארץ ישראל ובקרוב על תחנת הרכבת של צמת התקיים ביום רביעי 25.9 במעמד שגריר אוסטרליה בישראל וראש המועצה עידן גרינבאום. בין באי הטקס היתה **ברוריה שרון** שהניפה בגאווה את דגל אוסטרליה.

מי ומה - סוף

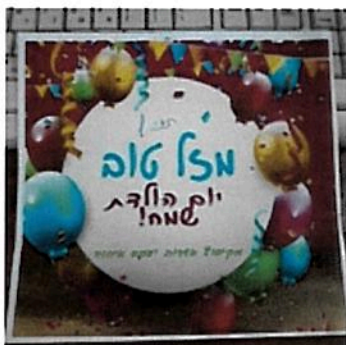
בדיוק ומה יהיו ההסדרים שיעשו במידה ונאלץ לעזוב את השטחים. איך אמר לי איש חכם? "המשכיל בעת ההיא ידום".

והיו גם בחירות לכנסת ה-22 שהניבו תוצאות דומות למדי לאלה שהיו כאן לפני ארבעה חודשים :
ס"ה מצביעים 476

כחול לבן	256 קולות - 53.7 אחוז
העבודה, גשר-	97 קולות - 20.3 אחוז
הליכוד	53 קולות - 11.1 אחוז
מחנה דמוקרטי	32 קולות - 6.7 אחוז
ימינה	19 קולות
ישראל ביתנו	16 קולות
אחרים	3 קולות

נתוני הצבעה כלליים מהקלפיות בקיבוצים:
כחול לבן - 50.23%
המחנה הדמוקרטי - 19.26%
העבודה-גשר - 16.37%
הליכוד - 6.94%
ישראל ביתנו - 3.07%
שאר הרשימות שהתמודדו - 4.12%

קיבוץ שיודע להעריך ולכבד את וותיקיו (במקרה זה תמר מעין) ראוי לכל שבח. הנה דוגמה שהעביר אלינו בנה האוהב זוהר.

לשוק. על פי כמות המשטחים היוצאים מדי יום, נראה שמדובר ביבול יפה ונקוה שהמחירים בהתאם.

חיים, טכנאי וותיק ועתיר ניסיון, סיים בשישי בבוקר את עבודתו ב'לוגי ועלה על אופנועו שחנה סמוך למפעל, כדי לחזור לביתו בטבריה. מסיבה לא ברורה, איבד חיים את השליטה בכלי, נתקל באבן גדולה שניצבת בשולי הדשא, ונפגע קשה בראשו. אמבולנס שהוזעק לטפל בפצוע, איבחן את חומרת מצבו והזעיק 'אמבולנס מעופף' שנחת סמוך לגדר המערכת והעביר את הפצוע לרמב"ם כשהוא מורדם ומונשם. מקץ שבועיים הבחור עדיין בטיפול נמרץ וכולנו מתפללים להחלמתו המלאה.

ככל שמתקרב מועד סיום הסכם המשטר המיוחד' בנהריים (25.10.19) עטה עלינו התקשורת כדי לחוש את רחשי ליבם של חקלאינו, לקראת הרגע הרה הגורל של פינוי השטחים. נהריים לאן? שואלת התקשורת ואורן ראובני מנהל המטעים משיב ש"המטרה של הציונות והחקלאות הישראלית היא להפריח את השממה בתוך שטחי מדינת ישראל" תוך שהוא תוקף את השר שטייניץ על דברים שאמר בראיון בגלי צה"ל כי אין סיכוי לשכנע את הירדנים להאריך את ההסכם בנוגע לאדמות בנהריים.

דברי שר האנרגיה שטייניץ, הקפיצו, איך לא, גם את ראש המועצה האזורית עמק הירדן **עידן גרינבאום** שקרא לממשלת ישראל להתעשת ולהיאבק כדי שחקלאי אשדות יעקב איחוד ומאוחד יוכלו להמשיך ולעבד את האדמות שנמצאות **בבעלותם** של שני הקיבוצים. מדובר בשטחים חקלאיים, אמר, שאותם מעבדים אנשי הקיבוצים מזה עשרות שנים ואף סיכנו את חייהם ושילמו בדמם כדי להמשיך לעבד את האדמות, אמר ראש המועצה.

נכון לימים האחרונים של ספטמבר, שוררת אי-ודאות בשאלה מה יקרה בעוד חודש

מי ומה - סוף

למן על סתיו

כל שנה, כל שנה
 אחרי קיץ בא הסתיו
 והחורף ואביב וקיץ
 וסתיו וחורף... וחורף חלילה.
 מצרכות מונאליה והררי טיבט
 וצד האט הנמוך בצולאט,
 ממדבריות צ'נג וצד -
 ללא צ'ור סופקות במצ'אל
 צונות השנה, בכל מקום, בכל למן,
 ואדס בכל מקום
 מסמן לו בלוח עלו
 למן לסוף ולהתחלה.
 בין קיץ לסתיו, הסימן
 בארצי עלו, הקטנה.
 מה נפלאות לי אהבתך
 סתיו,
 אהבה כואבת, אהבה שמחה,
 אהבה אפורה, אהבה מצפה,
 אהבה לתקוה.
 בין קיץ לסתיו
 למן לתיקון,
 למן לראות, להקשיב, להראי
 למן להיות בדממה
 מתוכם לנבוט אחד.

תמר אפריק

עלון 1535 רה"ש תש"ף

עריכה ומי ומה – אבנר רון
 שער – ברכה פונדק
 עימוד – אירית גל
 צילום עלון – אתי רון

השבוע נפל דבר בגזרת התחמיץ. אחרי
 חודשים של עיכובים ניתן האות, וכלי
 משחית בעל כף אימתנית ופטיש, עט על
 מרכז המזון הנטוש ובורות התחמיץ
 המיותמים, ריסק אותם עד דק ובעזרת
 מגרסה מפלצתית הפכו קירות הבטון
 המבורזלים לאבנים בגודל בינוני שהועמסו
 על משאית ונפרקו לתוך בור שהוכשר
 במיוחד בצמוד לסככת הבנות, שישמש
 כמשטח העמסה ואיחסון עבור ענף הבנות.
 שני בורות התחמיץ המזרחיים (מתוך
 הארבעה) הוקמו באמצע שנות השבעים
 ואילו השנים המערביים, בשלהי שנות
 השמונים, בתקופתו של שאול אלטר כמרכז
 הרפת. בערך באותה תקופה הוקם גם מרכז
 המזון. מה שנותר על פני השטח, ולא להרבה
 זמן, הם שני מתבנים שיפורקו בקרוב אחרי,
 שיוסרו מהם גגות האסבסט. אחד משני
 המתבנים הוקם בשנות השמונים אחרי
 שמתבן אחר עלה באש.

עכשיו לא נותר אלא לסמן את המגרשים
 ולהתחיל את הספירה לאחור עד התחלת
 הבניה.

**עלון אשדות אהרן את כל בית
 אשדות בשנה טובה, מוצלחת
 ופורחת.**